

Sygn. akt III U 375/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 października 2016r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Piotr Witkowski
Protokolant:	st. sekr. sądowy Marta Majewska-Wronowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 4 października 2016r. w Suwałkach

sprawy **T. K.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o wysokość świadczenia

w związku z odwołaniem T. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 1 lipca 2016 r. znak (...)

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. decyzją z dnia 01.07.2016r. przyznał T. K. emeryturę od dnia 09.06.2016r. tj. od daty osiągnięcia wieku emerytalnego, o którym mowa w art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015r. poz. 748 ze zm).

Wskazał, że podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału zewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę. Przytaczając kwotę składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji w wysokości 41 339, 75 z, kwotę zwaloryzowanego kapitału początkowego w wysokości 266 255, 09 zł i średnie dalsze trwanie życia 251,30 m-cy, emeryturę wyliczył na kwotę 1 224, 01 zł.

W decyzji Zakład wskazał też na potrącenia zaliczek na podatek i ubezpieczenie zdrowotne.

W odwołaniu od tej decyzji T. K. zwróciła się z prośbą o ponowne przeliczenie jej emerytury według starych zasad z okresu dziesięciu kolejnych najbardziej korzystnych lat składkowych.

Uważała, że sposób naliczenia emerytury jest dla niej niekorzystny i krzywdzący, gdyż kwota emerytury minimalnie przekracza wartość otrzymywanej dotąd renty z tytułu niepełnosprawności.

Dodatkowo powołała się na zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu za lata 1977 – 1978 wystawione przez Agencję Własności Rolnej Skarbu Państwa Nr (...), gdyż zaświadczenie to nie było dołączone do poprzednio składanej dokumentacji.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Podtrzymał podstawy skarżonej decyzji. Wskazał też, że wysokość emerytury może być tylko obliczona wg sposobu wskazanego w art. 26 ustawy emerytalnej, gdyż T. K. spełniła warunki do otrzymania prawa do emerytury po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego, tj. 60 lat 11 m-cy.

Podniósł też, że wydając zaskarżoną decyzję dysponował już dokumentacją dotyczącą złożonego zaświadczenia za lata 1977-1978, gdyż T. K. zaświadczenie to przedłużyła składając wniosek o ustalenie kapitału początkowego w lipcu 2001r. oraz składając wniosek o rentę z tytułu niezdolności do pracy w lipcu 2004r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach ustalił i zważył, co następuje:

Odwołania za uzasadnionego uznać nie można było.

Wskazać należy, że prawo do emerytury odwołującej się mogło być przyznane i wyliczone tylko na podstawie przepisów rozdziału 1 działu II powołanej ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (czyli zwanej ustawą emerytalną), gdyż urodziła się (...) i wiek emerytalny osiągnęła, jak podał organ rentowy, (...) Stąd zgodnie z art. 24 ust. 1b pkt 1 ustawy emerytalnej, emerytura przysługiwała jej od (...), a podstawę jej obliczenia, stosowanie do art. 25 ust. 1 tej ustawy, stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne, z uwzględnieniem waloryzacji składek zewidencjonowanych na jej koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury, zwaloryzowanego kapitału początkowego określonego w art. 173-175, ewentualnie też kwot środków zewidencjonowanych na subkoncie, o którym mowa w art. 40a ustawy. Sama emerytura zaś, stosownie do art. 26 ustawy, stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia ustalonej w sposób określony w art. 25 przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę danego ubezpieczonego, z uwzględnieniem ust. 5 i art. 183.

Nie można zgodzić się z odwołującą się, że emerytura może być dla niej wyliczona według starych zasad. Sprzeciwia się bowiem temu systematyka ustawy emerytalnej. Dla osób mianowicie urodzonych po dniu 31.12.1948r. (jak odwołująca się) ustawodawca przewidział tylko sposób obliczenia emerytury jak właśnie w rozdziale 1 dziale II, czyli w oparciu o powołane przepisy art. 24 art. 1b pkt. 1, art. 25 ust. 1 i art. 26 ustawy emerytalnej. Świadczy o tym nie tylko rozróżnienie obliczenia emerytury dla osób urodzonych po dniu 31.12.1948r. i przed 01.01.1949r. w dwóch działach ale i wyraźnie tego dotyczy w art. 24a ust. 1 ustawy emerytalnej, który stanowi, że emeryturę, o której mowa w art. 24 (czyli takiej jaką przyznano odwołującej się), przyznaje się z urzędu zamiast renty z tytułu niezdolności do pracy osobie, która osiągnęła wiek uprawniający do tej emerytury oraz podlegała ubezpieczeniu społecznemu albo ubezpieczeniom emerytalnym i rentowym. Wyklucza to więc przyznanie odwołującej się emerytury na starych zasadach, gdyż zawsze uzależniona jest ona od kwoty zwaloryzowanego kapitału początkowego oraz zwaloryzowanych składek na ubezpieczenie emerytalne ewidencjonowanych od dnia 01.01.1999r. na jej koncie, a suma tych kwot dzielona jest przez średnie dalsze trwanie życia, o którym mowa w art. 173 ust. 2 ustawy ustalone dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę osoby, dla której ustalona jest emerytura. Przecież gdyby ustawodawca chciał, aby wszystkim osobom, które pobierają rentę z tytułu niezdolności do pracy, przyznawać emeryturę na starych zasadach, czyli obliczać ją tak jak rentę odwołującej się na podstawie art. 53 w zw. z art. 15 i art. 21 ust. 1 pkt. 2 ustawy emerytalnej, to nie zamieszczałby powołanego przepisu art. 24 a ust. 1 w ustawie emerytalnej. Skoro zaś taki art. 24 a ust. 1 zamieścił w ustawie emerytalnej to rozstrzygnął, że na starych zasadach, czyli na podstawie art. 53 w zw. z art. 15 i art. 21 ust. 1 pkt. 2 ustawy emerytalnej można przyznać emeryturę jedynie rencistom urodzonym przed dniem 01.01.1949r. Uregulował zresztą warunki jej otrzymania w dziale II rozdziale 2, a ustalenie jej wysokości w rozdziale 4 ustawy emerytalnej.

Mając więc powyższe na uwadze podstawa prawna wydanej decyzji jest prawidłowa. Sąd zweryfikował ponadto w oparciu o opinię biegłej z zakresu rachunkowości i finansów, czy w prawidłowej wysokości została wyliczona emerytura. Zważył przy tym, że wprawdzie odwołująca się nie kwestionowała decyzji organu rentowego ustalającej sam kapitał początkowy, jednak jego wyliczenie miało istotny wpływ na wysokość emerytury. Stąd biegła sądowa również go wyliczyła. Potwierdziła, iż wysokość kapitału początkowego odwołującej się wynosi po jego zwaloryzowaniu kwotę 266 255, 09 zł, przy wskaźniku wysokości podstawy wymiaru w najkorzystniejszym wariantcie liczonym z 10 kolejnych lat kalendarzowych tj. 1978-1987 w wysokości 54,01 %. Sąd w całości uwzględnił przy merytorycznym rozstrzygnięciu w sprawie ustalenia i wyliczenia biegłej sądowej. Opinia przez nią złożona była kompletna i nie zawierała błędów merytorycznych, czy też matematycznych i nie była kwestionowana przez strony. Wynika z tej opinii, jak i wyliczeń organu rentowego, że okres zatrudnienia odwołującej się w 1977 i 1978r. w (...) w Ś. i uzyskane wynagrodzenie zostało uwzględnione przy liczeniu kapitału początkowego.

Odnieść się tu też należy i do kwestii pracy odwołującej się na gospodarstwie rolnym rodziców w latach 1971-1975, której wprawdzie odwołująca się w odwołaniu od zaskarżonej decyzji nie podnosiła, ale którą wykazała w samym wniosku o przyznanie emerytury. Otóż pracy tej nie można uwzględnić przyznając emeryturę na podstawie art. 24-26 ustawy emerytalnej. Nie uwzględnia się jej bowiem do liczenia kapitału początkowego. Przepis mianowicie art. 174 ust. 2 wskazujący jakie okresy są przyjmowane dla liczenia kapitału początkowego w ogóle nie przewiduje do liczenia kapitału początkowego okresów pracy na gospodarstwie rolnym. Ewidencjonowane składki obowiązują zaś od 01.01.1999r.

Końcowo wskazać również w sprawie należy, że Sąd nie odnosi się do podnoszonej przez odwołującą się na rozprawie kwestii tego, że w takiej samej sytuacji osobie, co odwołującej się, przyznano emeryturę 300 zł więcej, gdyż wycofała po informacji pracownika ZUS swój pierwszy wniosek i złożyła następny, sugerując, że przyznawano tej osobie emeryturę wyliczoną na starych zasadach. Wysokość bowiem emerytury każdej osoby jest uwarunkowana różnymi nieporównywalnymi okolicznościami. Poza tym Sąd w konkretnej sprawie rozstrzyga o prawidłowości konkretnej decyzji i tylko tą zaskarżoną decyzją może zajmować się.

Mając zatem wszystko powyższe na uwadze Sąd Okręgowy w Suwałkach na mocy art. 477¹⁴ § 1 kpc oddalił odwołanie.

PW/ws